

**You have downloaded a document from
RE-BUŚ
repository of the University of Silesia in Katowice**

Title: Witraż artystyczny, 2019: "Bytom", "Kobiór", "Saturn"

Author: Aneta Głowacka

Citation style: Głowacka Aneta. (2021). Witraż artystyczny, 2019: "Bytom", "Kobiór", "Saturn". W: K. M. Bąk, M. Kaniowska (red.), "Tryptyk Śląski" (S. 39-43). Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego

Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach - Licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu tak długo, jak tylko na utwory zależne będzie udzielana taka sama licencja.

UNIwersYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

ANETA GŁOWACKA

Krajobraz śląskiej infrastruktury dla mnie, mieszkanki tego regionu, był zawsze niewykorzystanym w pełni potencjałem. Śląsk ma przecież długą tradycję przemysłową i to jest jego największy atut nie tylko gospodarczy, ale i wizerunkowy. W swoich pracach przedstawiam piękno budynków świadczących o historii miejsca, budynków, które warto rozważać jako pomniki przeszłych czasów. Są to obiekty przemysłowe, niegdyś napędzające gospodarkę naszego regionu.

„Biały słoń” to w języku angielskim określenie oznaczające skarb, który poza ogromną wartością wiązał się również z ogromnymi wydatkami. Jak głosi legenda, oficjalnym właścicielem wszystkich białych słońi był król. Bez jego zgody nikt nie mógł białego słońia sprzedać czy zabić. Król chętnie obdarowywał tymi wyjątkowymi zwierzętami swoich „przyjaciół”. Początkowa radość obdarowanego szybko przeradzała się w zniechęcenie związane z utrzymaniem olbrzyma. Dziś określenie „biały słoń” często jest stosowane w stosunku do rzeczy, które są zbyt cenne, aby je wyrzucić, a jednocześnie bardzo trudne w utrzymaniu.

W swoich pracach przedstawiam budynki, takie jak szyby i hale kopalń, które z czasem zostały zamknięte lub przekształcone. Niegdyś były bardzo ważne – nie tylko dawały miejsca pracy, ale też wokół nich powstawały miasta i ich społeczności. Nasz region właśnie dlatego jest unikatowy, a jego postindustrialny charakter warto pielęgnować, przybliżając tę tradycję

Format prac: 50 × 70 cm każda

Aneta Głowacka
Bytom

witraż artystyczny, 2019

Aneta Głowacka
Kobiór

witraż artystyczny, 2019

Aneta Głowacka
Saturn

witraż artystyczny, 2019

Nota biograficzna:

Aneta Głowacka jest absolwentką Wydziału Artystycznego Instytutu Sztuki Uniwersytetu Śląskiego. Dyplom uzyskała w specjalizacji: multimedia, fotografia i rysunek, wykonując pracę artystyczną w technice rysunku i witrażu pod opieką dr hab. Katarzyny Pyki. Od 2014 roku studiowała w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na kierunku: dyscypliny plastyczne w architekturze, specjalizacja kierunkowa: witraż. Pracę dyplomową wykonaną pod opieką dr. Ryszarda Więckowskiego obroniła z wyróżnieniem w roku 2016.

W swojej twórczości skupia się na działaniu w materii szkła jako głównego medium myśli artystycznej. W tym obszarze tworzy prace dwu- i trójwymiarowe w technikach tradycyjnego witrażu oraz szkła przestrzennego: fusing, slumping, kiln casting, controlling flow, sandblasting. Członkini międzynarodowego stowarzyszenia Contemporary Glass Society, zrzeszającego twórców zajmujących się szkłem artystycznym. Od roku 2018 asystentka w Pracowni Szkła Unikatowego na Wydziale Artystycznym Instytutu Sztuki Uniwersytetu Śląskiego